

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 3/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 C 7/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 7/2005.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že zákonná sudkyňa okresného súdu je nečinná, a tak porušuje jeho označené práva. Ďalej uviedol, že 26. októbra 2004 podal žalobu okresnému súdu a následne 3. januára 2005 sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. Podľa sťažovateľa okresný súd zbytočne prerušil konanie v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04, čo potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Podľa sťažovateľa „*bol konaní sp. zn. Ps 12/04 úspešný*“ a hoci toto konanie bolo podľa neho právoplatne skončené 15. mája 2007, okresný súd v prerušenom konaní nepokračoval. Z týchto dôvodov sťažovateľ podal 26. mája 2007 sťažnosť na zbytočné priet'ahy predsedovi okresného súdu, ktorý však v odpovedi sťažovateľovi označil sťažnosť iba za čiastočne odôvodnenú.

Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd ani po 3 rokoch a 10 mesiacoch neodstránil priet'ahy v konaní. Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„II. A. Okresný súd v Žiline porušuje základné právo D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru o základných právach.

II. B. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 50. 000. (pre opakované porušovanie práva) v lehote 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje vo veci 8 C/7/2005 konať bezodkladne a bez ďalších priet'ahov.

II. D. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť trovy advokáta a sťažovateľa do v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

Okresný súd vo svojom stanovisku k sťažnosti sťažovateľa okrem iného uviedol:

„... Podľa vyjadrenia sudcu postup vo veci bol poznačený rozhodnutím tunajšieho súdu zo dňa 20. 9. 2005 o prerušení konania do skončenia konania o spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04. Toto uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline zo

dňa 23. 2. 2007. Po tom, ako navrhovateľ nebol zbavený spôsobilosti na právne úkony, sudca zabezpečil vyjadrenie protistrany a vytýčil pojednávanie na 26. 11. 2008.

Po prerušení konania súd vo veci ďalej riadne koná a je nariadený termín pojednávania na 26. 11. 2008.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd sa osobitne zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Ústavný súd pri posudzovaní sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tiež vychádzal z toho, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva. Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 63/05).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (či v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), návrh pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 82/07).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd vo veci sp. zn. 8 C 7/2005 zistil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní o neplatnosť zmluvy pri výkone správy a o vrátenie poplatkov v sume 7 848 Sk, ktoré začalo na návrh sťažovateľa doručený okresnému súdu 26. októbra 2004. Okresný súd vo veci priebežne konal, keď 5. januára 2005 zistil, že vo veci nemožno vydať platobný rozkaz, keďže

„navrhovateľ spojil dva návrhy do jedného návrhu“ (č. 1. 33), následne 7. januára 2005 previedol návrh do oddelenia občianskoprávných vecí pod sp. zn 8 C/7/2005. Okresný súd ďalej uznesením zo 16. mája 2005 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy odstránil nedostatky podania, pretože v opačnom prípade jeho podanie odmietne (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. mája 2005).

Okresný súd následne uznesením č. k. 8 C 7/2005-39 z 20. septembra 2005 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04 o spôsobilosti navrhovateľa (sťažovateľa) na právne úkony. O odvolaní sťažovateľa proti tomuto uzneseniu, ktoré okresný súd po vyžiadaní doplnenia podania od sťažovateľa predložil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) ako súdu odvolaciemu 31. januára 2007, rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 7 Co/36/2007 z 23. februára 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. mája 2007 tak, že krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu.

Po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04 okresný súd požiadal 7. mája 2008 odporcu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C /7/2005 o vyjadrenie k návrhu navrhovateľa (sťažovateľa) v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Odporca v označenom konaní doručil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu sťažovateľa na začatie konania 5. júna 2008. Okresný súd nariadil 30. októbra 2008 termín pojednávania vo veci sťažovateľa na 26. november 2008.

Po viac ako jedenástich mesiacoch od skončenia konania, v súvislosti s ktorým okresný súd prerušil konanie pôvodne začaté pod sp. zn. 8 C/7/2004, okresný súd pokračoval v konaní ešte predtým, ako sťažovateľ podal 26. mája 2008 sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril 7. júla 2008, uznal ju ako čiastočne odôvodnenú a súčasne informoval sťažovateľa o úkonoch sudcu a o nariadení pojednávania vo veci.

Okresný súd pred prerušením namietaného konania konal plynulo. Čo sa týka prerušenia konania, ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej

nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu, tak ako to je v prípade prerušenia konania, neposudzuje v zásade ako zbytočné prietahy v súdnom konaní (napr. II. ÚS 3/00, I. ÚS 78/02, III. ÚS 42/02). Po odpadnutí dôvodu prerušenia konania sa podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu nevyznačuje takými obdobiami nečinnosti (okrem ojedinelého prietahu) alebo neefektívnej činnosti, ktoré by po posúdení všetkých okolností prípadu umožňovali po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže odmietnutie sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť je dôvodom, ktorý nemožno odstrániť, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec odôvodnenia uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe všeobecného súdu dochádzalo k zbytočným prietahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal sťažnosť na porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009